

The Ideological Intertextuality of Nannool among Later Tamil Grammatical Texts

P. Sakunthalamani

Research Scholar, University of Calicut

Department of Tamil & Resarch Centre, Government College Chittur, Kerala

Abstract

This research explores the ideological impact of pavananti munivar's nannul the most influential work in the later Tamil grammatical tradition after Tholkappiyam on subsequent grammatical treatises, through the lens of intertextuality. Later works such as ilakkana vilakkam, thonnulvilakkam, muthuveeriyam, were constructed by internalizing the ideological rules of nannul, adopting its verses verbatim, modifying certain aspects, and yet maintaining their unique identities. This paper argues that in the landscape of Tamil classical grammar, nannul is not a finality but a continuous movement that permeates later grammatical works as vocabulary, aphorisms (sutras) and core ideologies.

Keywords: Intertextuality, Julia Kristeva, Ideologies, Nannool, Later Grammatical Texts, Theivam, Thinai, Pennin Nhilai

மலர்: 10

சிறப்பிதழ்: 1

மாதம்: ஜனவரி

வருடம்: 2026

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

DOI:

<https://doi.org/10.5281/>

[zenodo.18981550](https://zenodo.org/record/18981550)

References

1. Arumuganaavalar, (u.Aa) Nannool Kaandikai urai, vithya nubaalana achagam, Chennai. 1971
2. Ilampooranar (U.A) Tholkaappiyam sollathikaaram kazhaka vezhiyeedu. Chennai. 1963
3. rathinakumar. N, Thiranaaivukotpadugalum panmuka vasippukalum, parisal putthaga Nilayam, Chennai. 2025.
4. sangaranamachivaayar, (U. A) Nannul viruthiyurai, U.Ve.Saa nool nilaiyam.
5. sanmugathaash. A Tamil mozhi ilakkana iyalbugal, New century book house, Chennai, 2008.
6. Sundharamoorthi.ku. (V.U) muthuveeriyam kazhaka veliyeedu, Chennai. 1972.
7. Subramaniyan.sa.ve. (U.Aa) Thonnul vilakkam thiranaayvu. moolamum vilakkam, Chennai. 1978
8. seyoli. (Pa.Aa) Ilakkana vilakkam ezhuthathikaaram sollathikaaram moolamum uraiyum kazhaka vezhiyiidu, Chennai 1973.
9. velupillai. A Tamil varalaattrilakkanam. Kumaran book house, Chennai, 2016.

பிற்கால இலக்கண நூல்களில் நன்னூலின் கருத்தியல் ஊடிழைப்பிரதியியல்

பா. சகுந்தலாமணி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், கள்ளிக்கோட்டை பல்கலைக்கழகம்
தமிழ்த்துறை - ஆய்வு மையம் அரசுக் கல்லூரி
சித்தூர், பாலக்காடு, கேரளா

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கண மரபில் தொல்காப்பியத்திற்குப் பிறகு பெரும் செல்வாக்கு செலுத்திய பவனந்தி முனிவரின் நன்னூல் தனக்கும் பின்பு தோன்றிய இலக்கண நூல்களில் எத்தகையக் கருத்தியல் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதா என்பதை ஊடிழைப்பிரதியியல் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆராய்கிறது. பிற்கால இலக்கண நூல்களான இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல்விளக்கம், முத்துவீரியம் போன்றவை நன்னூலின் கருத்தியல் சார்ந்த விதிகளை உள்வாங்கியும் நூற்பாக்களை அப்படியே பயன்படுத்தியும், சில இடங்களில் மாற்றியமைத்தும் தமக்கான தனித்துவத்தைப் பின்பற்றியும் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன. தமிழ் மரபிலக்கணப் பரப்பில் நன்னூல் என்பது ஒரு முடிவல்ல அது தொடர் இயக்கமாக பிற்கால இலக்கண நூல்களில் சொல்லாக, நூற்பாவாக, கருத்தியல்களாக ஊடுருவிச் செல்கின்றது என்பதை இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

முக்கியச் சொற்கள்: ஊடிழைப்பிரதியியல், ஜூலியா கிறிஸ்தவா, கருத்தியல், நன்னூல், பிற்கால இலக்கண நூல்கள், திணை, தெய்வம், பெண்ணின் நிலை.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் உலகத் திறனாய்வு போக்குகளில் குறியியலும் அமைப்பியலும் பெரும் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தின. இக்கோட்பாடுகளைத் தொடர்ந்து பின்னமைப்பியல், கட்டவிழ்ப்பியல், பிற்கால உளவியல், பின் நவீனத்துவம், பின் காலனியம் எனக் கோட்பாடுகளுக்கும் இலக்கிய ஆய்வுகளுக்கும் உறவு நெருக்கமாக மாறிப்போனது. இக்கால கட்டத்தில் தான் புதிய கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றி இலக்கியங்களும் வாசிப்பு முறைகளும் பெருவாரியாகத் தோன்றின. இக்காலத்தில் முக்கிய வாசிப்புக் கொள்கையாக “ஊடிழைப்பிரதியல்” என்னும் கோட்பாட்டினைக் குறிப்பிடலாம். ந, இரத்தினக்குமார், ஊடிழைப்பிரதியியல் பற்றி,

“நனைவிலிப்பூர்வமாகப் படைப்பாளி கொள்ளும் பயணம் பிறப்பிரதிகளில் இருந்து அதன் உரை பொருளை வாங்கிக் கொள்ளுதலும் சங்கேதங்களும், அர்த்தங்களும் இடமாற்றங்களுக்கான களமாக அமைவதாலும் இவற்றை வாசிப்பதற்கு

ஊடிழைப் பிரதி என்ற சிந்தனையை முன்வை முன்வைத்து கூறுகின்றார்.” (திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும் பன்முக வாசிப்புகளும், ப. 51) என்று குறிப்பிடுகிறார்.

பல்கோரிய பிரஞ்சு தத்துவஞானியும் மொழியியலாளருமான ஜூலியா கிறிஸ்தவா (Julia Kristeva) ஒரு பனுவல் என்பது தனித்து உருவாவது அல்ல. அது ஏற்கனவே உள்ள பிற படைப்புகளின் தாக்கத்தாலும் தொடர்புகளாலும் உருவாவது என்ற கருத்தை ஊடிழைப்பிரதியியல் என்ற இலக்கியக் கோட்பாட்டின் மூலமாக முன்வைத்தார்.

பிரதி- பல்பிரதி- ஊடிழைப்பிரதி

இலக்கியம் என்பதை அமைப்பியல்வாதிகள் பிரதி என்று அழைக்கின்றனர். இது நூல் கதை, நாடகம், சினிமா போன்றவற்றிற்கு மொழியில் ரீதியான அமைப்பியல் வழங்கிய பெயர் பனுவலாகும். ஒரு படைப்புப் பிரதி என்ற சொல்லால் குறிப்பிடும் பொழுது வாசகன் அதில் சுதந்திரமாக முன்

தீர்மானங்கள் இன்றி நடுவல முடிகின்றது. வாசகன் சுயம் இழக்காமல் இயங்க எந்த ஒரு படைப்பையும் பிரதி/ பனுவல் என்று சொல்லாடல் மூலம் அழைக்கலாம்.

பிரதியை உற்பத்தி செய்வது படைப்பாளி என்றாலும் அதற்குப் பன்முக வடிவத்தை வாசகனும், விமர்சகனும் உருவாக்குகிறார்கள். அதனாலே பிரதி என்று சொல்லாடல் முதன்மையானதாகக் கருதப்படுகிறது.

ஆகப்பிளவுண்டு மனிதத்தன்னிலை கால வெளியின் உள்நோக்கியும் வெளிநோக்கியும் செல்லும்போது பல பிரதிகளைத் தொட்டுச் செல்வதும் உள்ளூறையாகப் பெற்றுக்கொள்வதும் உண்டு. இப்போக்கினை விவாதிப்பதற்குகிறிஸ்தவா ஊடிழைப்பிரதியியல் என்ற வாசிப்புக் கோட்பாட்டை முன்வைக்கின்றார். எனக் குறிப்பிடுகின்றார். (ந.இரத்தினக்குமார், திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும் பன்முக வாசிப்புகளும், ப.53)

ஊடிழைப்பிரதியியல் கோட்பாட்டில் இரண்டு பார்வைகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக இருக்கின்றது. ஒரு பிரதிக்குள் பல்வேறு பிரதிகள் ஊடுபனுவலாகக் கலப்பதுண்டு. அதாவது ஒரு பிரதிக்குள் பல பிரதிகளின் கூறுகள், அடிக்கருத்தியல் பிணைந்தும் தழுவியும் காணப்படும். அதனால் ஒரு பிரதியை எடுத்துக் கொண்டு அதற்குள்ளே இடம் பெற்றுள்ள வேறு பல பிரதிகளை வாசிக்க முடிகின்றது. இதனை உள்முக வாசிப்புச் செயல்பாடு என்று கூறுகின்றனர்.

ஒரே பிரதிக்குள் பல்வேறு வகைமைகள் அமைந்து கிடப்பதைப் பல் பிரதித்துவம் எனக் கூறுகின்றார், க.பூரணச்சந்திரன். சிலப்பதிகாரத்திற்குள் உரை மரபு, அரங்க மரபு, கூத்து மரபு, இசை மரபு என்று பல கூறுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அதேபோன்று ஜெயமோகனின் பின் தொடரும் நிழலின் குரல் எனும் நாவலில் கவிதை, கடிதம் நாடகங்கள், டைரிக் குறிப்புகள், சுய வரலாறுகள் எனப் பல வகைமைகளால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஒரே பிரதி பல பிரதிகளின் ஊடாட்டங்களைப் பெற்று அமைகின்றது. க.பூரணச்சந்திரனின் கருத்துப்படி ஒரு பிரதியின் தளத்திற்குள் மற்ற பிரதிகளில் இருந்து கொள்ளப்படும் உரைகள்,

வசனங்கள் தமக்குள் ஒன்றை ஒன்று சமன் செய்து கொள்ளுகின்றன. ஒரு பிரதியை வாசிக்கும் வாசகன் அது தரும் அர்த்தங்களை மட்டும் திரட்டிக் கொள்ளாமல் பல தரப்பட்ட பிரதிகளுக்கு ஊடாக, அர்த்த இடைவெளிகளை நிரப்பி மாறுபட்ட புதிய பொருள்கோடல்களைப் பெருக்கிக் கொள்கிறான் என்கிறார். (க.பூரணச்சந்திரன் அமைப்பு மையவாதமும் பின் அமைப்பு மையவாதமும். ப.149) எந்த ஒரு பிரதியும் தனிப் பிரதியல்ல அதற்குப் பல பிரதிகளோடுத் தொடர்பு உண்டு அத்தொடர்பு பிரதிக்கு வெளியே இருக்கின்றது. இத்தொடர்பினை பனுவலிடையே உறவு என்று அழைப்பார். பொருண்மை, வடிவம் என்ற அடிப்படையில் ஒரு பிரதியை எடுத்துக்கொண்டு வெவ்வேறு காலக்கட்டத்தில் தோன்றிய பல பிரதிகளோடு தொடர்பு படுத்தி வாசிக்கும் முறையியல் இது. இம்முறையினை நன்னூலிருந்து வடிவத்தையும், பொருண்மையையும், கருத்தியல்களையும் பின்பற்றுதலை இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவீரியம் ஆகிய நூல்களில் காண முடிகின்றது.

கருத்தியல் ஊடிழைப்பிரதியியல்

ஒரு சமூகத்தின் வளர்ச்சி மொழியை ஊடகமாகக் கொண்டே செயல்படுகின்றது. சமூகத்தில் அரசியல் பொருளாதார நிலையில் ஆதிக்கம் பெறும் பொழுது அம்மொழியும் அந்தச் சமூகக்கேற்பத் தன்னைத் தக்கவைத்து கொள்ளும் இந்த மொழி வளர்ச்சியே அந்த சமுதாயத்தினரது கருத்தியல்களை உள்ளடக்கிய மொழி வளர்ச்சியாகும். மொழியில் சமூகம் சார்ந்த கருத்தியலும் முரண்பாடுகளும் அமைந்திருக்கும் ஆனால் அம்மொழியோடு தொடர்புடைய இலக்கண நூல்களும் சமூகம் சார்ந்த கருத்தியல் நிலைப்பாடுகளை தன்னுள் பொதிந்து வைத்துள்ளன. இடைக்காலச் சமூகத்தை வெளிப்படுத்தும் நன்னூலின் இலக்கண கருத்தியலை பிற்காலத்தில் தோன்றிய இலக்கண நூல்கள் எவ்வாறு ஊடிழைப்பிரதியாக பின்பற்றுகின்றது என்பதை இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

இறை பற்றிய சிந்தனை

மொழி பற்றிய சிந்தனையே கடவுள் நம்பிக்கையுடன் தோன்றியது. அவ்வகையில் மொழியின் தோற்றம் பற்றிப் பல்வேறு காரணங்களைக்கூறி வாதிடுகின்றனர். தமிழ் மொழி கடவுளாற் படைக்கப்பட்ட தெனக் கூறினர்.

ஆதியற்றமிழ் நூலகத்தியர்க் குணர்த்திய மாதொரு பாகனை வழுத்துதும்

இக்காப்புச் செய்யுளின் அடிப்படையில் முதற்றமிழ் இலக்கணம் அகத்தியராலே இயற்றப்பட்டதென்றும் அதுவும் சிவன் உபதேசித்ததினாலே எழுதினார் எனவும் பிற்கால இலக்கண நூலார்கள் நம்புகின்றனர். மொழி தோற்றத்தினை சைவ சமயம் சார்ந்தவர்கள் தான் கடவுளோடுத் தொடர்புபடுத்துகிறார்கள். ஆனால் ஏனைய சமயத்தினர் அவ்வாறு கருதவில்லை. தமிழ் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை எந்தச் செயல் செய்யும் பொழுதும் தம் சமயம் சார்ந்த கடவுளை வணங்கித் தொடங்குவது மரபாகும். இது காலம் காலமாக தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலவிவரும் கருத்தியல் ஆகும். இச்சிந்தனை மரபினை நன்னூல் போன்ற பிற்கால இலக்கண நூல்கள் பின்பற்றுகின்றன.

பூமலி யசோகின் புனை நிழலமர்ந்த நான் முகற்தொழுதுநன் கியம்புவ னெழுத்தே (நன்னூல், நூ.56)

முச்சக நிழற்று முழுமதி முக்குடை அச்சதனடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே. (நன்னூல், நூ.258)

இந்நூற்பாக்களின் வழியாக நன்னூல் சமண சமயத்தாரால் இயற்றப்பட்டதால் அருகதேவனை வணங்கித் தொடங்கும் மரபு காணப்படுகின்றது. இலக்கண விளக்கம் சைவ சமய நூல் ஆகையால் சிவனைப் போற்றி கடவுள் வாழ்த்து இடம் பெறுகிறது.

உமையவ ளொடுகலந் துலகுபுரந்து தருளு மமைவன தடிபணிந் தறைகுவன் சொல்லே. (இலக்கண விளக்கம்.நூ.159)

திணை பாகுபாட்டில் கருத்தியல்

திணை பாகுபாட்டினை தொல்காப்பியர் கூறுவதற்கும் பிற்கால இலக்கண நூல்கள் கூறுவதற்கும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. திணை பற்றி தொல்காப்பியர் கூறும் பொழுது,

உயர்திணை என்மனார் மக்கட் சுட்டே அஃறிணை என்மனார் அவரல பிறவே ஆயிரு திணையின் இசைக்குமன் சொல்லே. என்று கூறுவார். ஆனால் நன்னூலார், மக்கள் தேவர் நரகர் உயர்திணை மற்றுயிர் உள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை (நன்னூல், நூ.216)

இலக்கண விளக்கம் (இல.வி.177-191) பெயர்ச் சொற்பாகுபாட்டில் நன்னூலை முழுமையாய் ஊடிழைப்பிரதியலாய் பின்பற்றியுள்ளது. முத்துவீரியம் திணைப்பற்றி விளக்குவதில் இருவேறு கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது. புணரியலில், தொல்காப்பியத்தைத் தழுவி, உயர்திணையென்மனார் மக்கட் சுட்டே. (மு.வீ.172) எனவும் பெயரியலில் நன்னூலைத் தழுவி மக்கள் தேவர் நரகர் உயர்திணை. என்றும் குறிப்பிடுகிறது.

திணை இரண்டு என மக்கள் தேவர் நரகர் ஆவர் உயர்திணை அஃறிணை பிறவே. (தொன்னூல் விளக்கம்.நூ.50)

என்று தொன்னூல் விளக்கம் நன்னூலின் நூற்பாவை ஊடிழைப்பிரதியலாகப் பின்பற்றியுள்ளது.

மக்களும் தேவரும் நரகரும் உயர்திணையாய் அவரையொழிந்த விலங்கு முதலிய உயிரில்லனவும் அஃறிணையாம். மக்கள், தேவர் நரகரெனப்படுதல் அவ்வவ் யாக்கையும், உயிருங் கூடி நிற்ற வழியாதலின் அவை பிரிந்தவழியும் வேறு கருதிய வழியும் அவருயிரையும் உடம்பையும் உயிரில்லனவாகிய அஃறிணையாகக் கொள்ளப்படுமென்க. மக்களாகப் பிறந்து புண்ணியப் பாவம் இயற்றி அப்புண்ணிய மிகுதியான் தேவராயும் அப்பாவ மிகுதியான் நரகராயும் பிறத்தலின் என்று நன்னூலார் உயர்திணையில் தேவர், நரகரையும் உட்படுத்தினார் என நன்னூலுக்கு உரை வகுத்த சங்கர நமச்சிவாயர் கூறுகின்றார். தேவரையும், நரகரையும் இடைகாலப் புராண இதிகாசங்களில் கதை மாந்தர்களாகப் படைக்கப் பட்டதன் காரணமாக, பிற்கால இலக்கண நூல்கள் உயர்திணையில் அடக்கி கூறுகின்றது. காலம் தோரும் தமிழ் சமூகத்தில் சொர்க்கம், நரகம், தேவர், நரகர் ஆகிய சொல்லாடல்கள் கருத்தியல்களாக நிலவிவருகின்றன.

வானவர் மக்கள் நரகர் விலங்குபுள் ஆதி செவியறிவோடு ஐயறியுயிரே.

(நன்னூல்.449)

இந்நூற்பாவில் வானவர், மக்கள், விலங்கு, பறவை ஆகிய உயிர்கள் அனைத்தையும் ஒரே பிரிவில் அடக்குகிறார். இவற்றில் உயர்திணை, அஃறிணை பாகுபாடு தெளிவு பெறவில்லை. இச்சிந்தனை மனமென்னும் உணர்வுடைய மனித குலத்தை ஆற்றிவுடையதாகப் பகுத்து அவற்றோடு ஒருசார் விலங்கையும் சேர்த்த தொல்காப்பியர் சிந்தனைக்கு மாறானது. மேலும் மனிதச் சக்திக்கு மேலானதாகக் கருதப்படும் நரகர், தேவர் அவர்களை மக்களுடன் சேர்க்கிறார்.

நரகரைப் பற்றி தொல்காப்பியர் எதுவும் கூறவில்லை தேவரும், நரகரும் வட இந்திய இலக்கியங்களில் மக்களின் நிழல் போலச் சித்தரிக்கப்பட்ட கற்பனைப் பாத்திரங்கள் நன்னூலார் காலத் தமிழில் வடமொழியின் செல்வாக்கால் இத்தகைய பிரிவினருக்கு உயர்திணை அந்தஸ்து வழங்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. (ஆ.வேலுப்பிள்ளை. தமிழ் வரலாற்றிலக்கணம். ப.137)

பெண்ணின் நிலை

சமூகக்கருத்தியல்களில் ஆண்பெண் வேறுபாடு காலங்காலமாக நிலவிவரும் ஒன்றாகும். ஆணை முதன்மையானவன் என்னும் கருத்து இலக்கண நூல்களிலும் பதுவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இக்கருத்து சமண சமய வைதிக சமயக் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

பெண் பிறவி தாழ்ந்த பிறவி என்பதும் பாவம் செய்தவர் பெண்ணாகப் பிறக்கிறார் என்பதும் சமண சமயக் கொள்கை. பெண்ணாகப் பிறந்தவர் வீடுபேறு அடைய முடியாது என்பதும் சமண மதத் துணிவு ஆகும். (தமிழ் மொழி இலக்கண இயல்புகள், அ. சண்முகதாஸ்.ப.56)

பிற்கால இலக்கண நூல்களில் பெண் பற்றிய கருத்தியலுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது சமயமே முக்கிய காரணமாக இருக்கின்றது. தமிழ் மொழியிலே எத்தையையோ ஆண் பாலை உணர்த்தும் சொற்கள் உள்ளன. ஆனால் அதற்கு நிகரான

பெண்பாற் சொற்கள் இல்லை. பெண்பாற் புலவர்கள் பலரும் இருந்தும் புலவரைக் குறிக்க பெண்பாற் சொற்கள்காணப்படவில்லை. அதே போன்று அறிஞன், சான்றோன், ஒற்றன், வீரன், கலைஞன் போன்ற சொற்களுக்கு நிகரான பெண்பாற் சொற்கள் இல்லை. பெண்கள் சமய அடிப்படையில் தாழ்ந்தவர்கள் என்று கொண்ட காரணத்தால் சமூக அரசியல் பொருளதார அடிப்படையாலும் அவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்று கருதப்பட்டார்கள். மேலும் சமுதாய மாற்றத்தின் அடைப்படையில் அம்மன் என்னும் சொல் பெண்பாலைக் குறிப்பது போல அறிஞன், கலைஞன் என்பது பெண்பாலக் குறிக்கப் பயன்படும்.

**கிளை முதலாகக் கிளந்த பொருள்களுள்
எவ்வொற் நிகரக் கேற்ற வீற்றவுள்
தோழி செவிலி மகநீஉ நங்கை
தையலோடின்னன பெண்பாற் பெயரே.**

(இலக்கண விளக்கம்.நூ.178)

இலக்கண விளக்கம் பெண்பாற் பெயர்களைப் பட்டியலிடுகிறது.

கருத்தியல் முரண்பாடுகள்

தமிழ் சமுதாயம் பல்வேறு மொழியினரது ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டு இருந்தது என்றாலும் மொழி வளர்ச்சி நிலையில் இரண்டு மொழிக்கால கட்டங்கள் மிக முக்கியமானவை. அவை வடமொழி ஆதிக்கமும், ஆங்கில மொழி ஆதிக்கமும் ஆகும். தமிழ் சமூகத்தின் மீது வடமொழியின் ஆதிக்கம் நீண்ட நெடிய காலமாக இருந்து வந்துள்ளது. ஒரு சமூகத்தின் விழுமியங்கள் எத்தகைய மதிப்பீடுகளின் மேல் கட்டப்பட்டுள்ளது. என்பதைவைத்தே சமூக மாற்றங்கள் நிகழும் பழமையான இந்தியச் சமூகம், அரசாட்சியின் கீழ் இயங்கி வந்தது. சமய நிறுவனங்களின் குறிப்பாக இந்து சமயத்தின் ஊடக மொழியாக வடமொழி இருந்தது. ஒரு சமூகத்தில் பல காரணங்களுக்காக இலக்கணம் எழுதப்பட்டிருக்கலாம். மொழிக்கு எழுதப்படும் இலக்கணங்கள் அம்மொழியினைத் தரப்படுத்து வதற்காகச் செய்யப்படும் செயல்பாடாகும். பொதுவாக இலக்கணங்கள் மொழியைப் பயன்படுத்துவதற்கான விதிகளை விளக்குகின்றன. ஒரு காலகட்டத்தில்

ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக எழுதப்பட்ட இலக்கணங்களே அம்மொழிக்கு எந்த காலத்திற்கும் ஏற்ற நியதி இலக்கணம் என்று கருதுவது இலக்கண நிலையில் உள்ள முரண்பாடாகும். அதன் பொருட்டு கால மாற்றத்திற்கேற்ப நன்னூலிற்குப் பின்பாக இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவீரியம், ஆகிய பிற்கால இலக்கண நூல்கள் உருவாக்கம் பெற்றன. கருத்தியல் சார்ந்த பதிவுகளை நன்னூலிருந்து பிற்கால இலக்கண நூல்களான இலக்கணவிளக்கம், முத்துவீரியம், தொன்னூல் விளக்கம் ஊடிழைப்பிரதியலாகப் பின்பற்றுகின்றன.

முடிவுரை

தமிழ் சமூகத்தில் காலம் காலமாக சில கருத்தியல்கள் தொடர்ந்து வழங்கியும் பாதுகாக்கப் படும் வராகிறது. தெய்வம், சொர்க்கம், நரகம், பெண் ஆகியனவற்றை பிற்கால தமிழ் இலக்கண நூல்கள் காலம் காலமாக நன்னூலிருந்து ஊடிழைப்பிரதியலாகப் பின்பற்றுகின்றன. மக்களின் வாழ்வியலோடு ஒன்றிக் கிடக்கும் இக்கருத்தியல்கள் இலக்கண இலக்கியங்களிலும் படிந்து கிடக்கின்றன. முதல், வழி, சார்பு என்னும் அடிப்படையில் உருவாகக் கூடிய இலக்கண நூல்களிலும் இக்கருத்தியல்கள் ஊடிழைப்பிரதியலாக பின்பற்றப்படுகின்றன.

துணை நூற்பட்டியல்

1. ஆறுமுக நாவலர், நன்னூல்-காண்டிகையுரை, வித்யா நுபாலன அச்சகம், சென்னை. 1971.
2. இளம்பூரணர். தொல்காப்பியம்-சொல்லதிகாரம், கழக வெளியீடு, சென்னை. 1963.
3. இரத்தினக்குமார். ந திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும் பன்முக வாசிப்புகளும், பரிசில் புத்தக நிலையம், சென்னை, 2016.
4. சங்கரநமச்சிவாயர், நன்னூல் விருத்தியுரை, உ.வே.சா. நூல் நிலையம், சென்னை, 1991.
5. சண்முகதாஸ். அ.தமிழ் மொழி இலக்கண இயல்புகள். நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ். சென்னை. 2008
6. சுந்தரமூர்த்தி.கு. முத்துவீரியம், கழக வெளியீடு, சென்னை. 1972
7. சுப்பிரமணியன்.ச. வே, தொன்னூல் விளக்கம் திறனாய்வு மூலம் விளக்கம் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை. 1978
8. சேயொளி. (ப.ஆ) இலக்கண விளக்கம்-எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம் - மூலமும் உரையும் கழக வெளியீடு, சென்னை. 1973.
9. வேலுப்பிள்ளை. ஆ, தமிழ் வரலாற்றிலக்கணம், குமரன் புத்தக இல்லம், சென்னை. 2016.